

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „BANDIT” – unijny znak towarowy nr 1 205 061

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 października 2020 r. w sprawie R 730/2020-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przywrócenie statusu prawnego unijnego znaku towarowego nr 1 205 061 zgodnie z żądaniem;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 104 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2020 r. – Arnautu / Parlament

(Sprawa T-740/20)

(2021/C 44/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marie-Christine Arnautu (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat F.Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności zarzutu niezgodności z prawem i stwierdzenie nieważności art. 33 ust. 1 i 2 PWSP (przepisów wykonawczych do statutu posła);
- konsekwencji orzeczenie, że decyzja sekretarza generalnego z dnia 21 września 2020 r. jest pozbawiona podstawy prawnej i stwierdzenie jej nieważności;

tytułem żądania głównego,

- stwierdzenie, że Marie-Christine Arnautu przedstawiła dowody na okoliczność, że praca jej asystentki jest zgodna z art. 33 ust. 1 i 2 PWSP oraz z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 21 września 2020 r., doręczonej drogą elektroniczną w dniu 23 października 2020 r., wydanej na podstawie art. 68 decyzji 2009/C 159/01 Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. „ustanawiającej przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, stwierdzającej w stosunku do skarżącej wierzytelność w wysokości 87 203,46 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach zatrudniania asystentów parlamentarnych i uzasadniającą jego windykację;

- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 7000001577 z dnia 22 października 2020 r. informującej Marie-Christine Arnautu, że w odniesieniu do niej została stwierdzona wiarytelność w związku z decyzją sekretarza generalnego z dnia 21 września 2020 r., przyjętą na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego dotyczących kosztów pomocy parlamentarnej;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem w związku z naruszeniem zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań przez art. 33 i 68 przepisów wykonawczych do statutu posła (zwanymi dalej „przepisami wykonawczymi”), przyjętych na mocy decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r., w szczególności ze względu na ich niejasność oraz brak precyzji. Skarżąca twierdzi, że brak precyzji zaskarżonych przepisów wymaga sądowej wykładni zgodności z prawem przepisów wykonawczych. Tymczasem szczegóły dotyczące dowodu pracy asystentów parlamentarnych zostały wywiedzione z orzeczenia Montel dopiero w 2017 r., bowiem orzeczenie Gorostiaga z 2005 r. dotyczyło jedynie dowodu wypłaty wynagrodzenia przez podmiot trzeci. W rezultacie zaskarżone przepisy od 2008 r. cechowały się niepewnością oraz brakiem jasności. Skarżąca dodaje, że mimo ryzyka braku pewności prawa, Parlament Europejski nie uregulował w sposób precyzyjny i jasny postępowania dotyczącego kontroli asystentów parlamentarnych, nie sformalizował obowiązku gromadzenia i przechowywania dokumentacji po stronie posłów ani systemu dopuszczalnych, możliwych do zidentyfikowania i opatrzonych datą dowodów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych oraz prawa do obrony. Skarżąca podnosi, że sekretarz generalny zrezygnował z przeprowadzenia jakichkolwiek przesłuchań z naruszeniem art. 68 przepisów wykonawczych. Dodaje ona, że sekretarz generalny pozbawił ją tym zachowaniem prawa podstawowego polegającego na zapewnieniu bezpośredniej debaty z organem, który zamierza podjąć decyzję oraz kontradiktoryjnej debaty na temat dowodów.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2020 r. – Veronese/EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)

(Sprawa T-749/20)

(2021/C 44/84)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Veronese (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat S. Herrburger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hongkong)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy VERONESE – unijny znak towarowy nr 8 831 844

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 października 2020 r. w sprawie R 1951/2020-4